

Λουκ Φόλι: Αλλάξαμε και είμαστε έτοιμοι να αναλάβουμε την διακυβέρνηση της ΝΝΟ

Συνέντευξη: Γιάννης Δραμπινός

Την ημέρα της συνάντησής μας και έβρεχε από το πρωί και το λεωφορείο δεν έλεγε να φανεί. Αναγκάστηκα να πάρω ταξί. Στο δρόμο σκεφτόμουν να τις δημόσιες συγκοινωνίες σε μια πόλη όπως το Σίδνεϊ που θεωρείται ιδανική για να ζήσει κανείς. Πριν κατέβω από το ταξί ο ταξιτζής με ρώτησε από που είμαι καθώς δεν είχε ξανακούσει προφορά σαν την δική μου. Δεν μπορείς να το πεις και κοπλιμέντο... Έφτασα στο Πολιτειακό Κοινοβούλιο στην ώρα μου. Πέρασα από τον έλεγχο των αστυνομικών και συναντήθηκα στον προθάλαμο με τον Γιώργο Γιακουμίδα και τον Γιάννη Προκοσιάδη. (Η συνέντευξη κλείστηκε με την ευγενική διαμεσολάβηση τους και τη βοήθεια τους και τους ευχαριστώ για αυτό). Λίγο αργότερα μια νεαρή κοπέλα, η υπεύθυνη τύπου του νέου αρχηγού της αντιπολίτευσης μας οδήγησε στο γραφείο του.

Ο Λουκ Φόλι έχει γεννηθεί το 1970. (Ο πρωθυπουργός της Νέας Νότιας Ουαλίας το 1968). Ανέλαβε την ηγεσία του κόμματος ξαφνικά, μετά την παραίτηση του Τζον Ρόμπερτσον σε μια δύσκολη περίοδο με στόχο να επαναφέρει τους εργατικούς στην εξουσία. Πριν από τη συνάντησή μας, είχα ετοιμάσει μία ομάδα ερωτήσεων. Για αυτό το λόγο είχα μιλήσει με εκπαιδευτικούς, με αυστραλούς δεύτερης και τρίτης γενιάς, με μπότερες μονογονεϊκών οικογενειών, με απλούς πολίτες και τους είχα ζητήσει να μου πουν τι θα ρωτούσαν τον αρχηγό της αξιωματικής αντιπολίτευσης αν είχαν τη δυνατότητα να το συναντήσουν.

Μιλήσαμε για τα προβλήματα της εκπαίδευσης και της υγείας, τις πιθανότητες να επιστρέψουν οι εργατικοί στην εξουσία, για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι οικογένειες με χαμηλά εισοδήματα, οι μικρές επιχειρήσεις. Επίσης, για τη σχέση του με την Ελλάδα και την ελληνοαυστραλιανή κοινότητα και μάθαμε την γνώμη του για τη Σοφία Κότσου και το Στηβ Κάμπερ.

Πως και γιατί ενταχθήκατε στο εργατικό κόμμα;

Η ένταξή μου στο εργατικό κόμμα οφείλεται κατ' αρχήν στην ανατροφή που μου έδωσε η μητέρα μου. Έτσι άρχισαν να σχηματίζω, πρώιμα, κοινωνικά συνείδηση και να σέβομαι τις αξίες του Εργατικού κόμματος. Κατάφερα να σπουδάσω χάρη

στις αλλαγές που έγιναν στη δημόσια παιδεία από την κυβέρνηση του Γουίτλαμ. Παράλληλα η συνειδητοποίηση των κοινωνικών ανισοτήτων όξυνε τα αντανάκλαστικά μου και με οδήγησε στην απόφαση να συμμετάσχω πιο ενεργά στην πολιτική και κοινωνική ζωή. Πιστεύω βαθιά ότι όλοι οι πολίτες πρέπει να έχουν ίσες ευκαιρίες στην εκπαίδευση και την υγεία και αγωνίζομαι έτσι ώστε οι λιγότερο προνομιούχοι συμπολίτες μας να έχουν μια καλύτερη ζωή

Την ερώτηση που ακολουθεί μου ζήτησε να σας τη θέσω Μία ελληνοαυστραλή εκπαιδευτικός δεύτερης γενιάς. "Είμαι μέλος του Εργατικού κόμματος και το υποστήριξα ακόμα και στις τελευταίες εκλογές αλλά έχω αρχίσει να έχω κάποιες αμφιβολίες για το ποιους εκπροσωπεί το εργατικό κόμμα στον 21ο αιώνα..."

Καταλαβαίνω ότι το Εργατικό κόμμα της Νέας Νότιας Ουαλίας απογοήτευσε πάρα πολλούς φίλους του πριν από τις τελευταίες εκλογές. Παρόλαυτα το Εργατικό κόμμα παραμένει σύμμαχος όλων εκείνων δεν είναι προνομιούχοι. Που αγωνίζονται καθημερινά για να ζήσουν την οικογένειά τους και να σπουδάσουν τα παιδιά τους, τους καθημερινούς ανθρώπους που πληρώνουν φόρους και απαιτούν να έχουν ίσες ευκαιρίες και ένα δημόσιο σύστημα υγείας που να ικανοποιεί τις ανάγκες τους. Αντίθετα από τους φιλελεύθερους, είναι μέρος των παραδόσεων και των αξιών μας να βρισκόμαστε στο πλευρό αυτών των ανθρώπων.

Τι έχει γίνει όλο αυτό το διάστημα για να μην επαναληφθούν φαινόμενα διαφθοράς και φατριασμού μέσα στο εργατικό κόμμα;

Νομίζω ότι στις προηγούμενες εκλογές πήραμε το μάθημα μας. Αλλάξαμε σε πολλά. Η προσεκτική επιλογή των προσώπων που έχουν ενεργή κοινωνική δράση και που βάζουν πάνω απ' όλα το συμφέρον των πολιτών είναι η πιο μεγάλη αλλαγή.

Πως βλέπετε τις αλλαγές της κυβέρνησης στη δημόσια παιδεία;

Αυτό είναι ένα πάρα πολύ σημαντικό ζήτημα για μένα. Όπως σας είπα πριν κατάφερα να σπουδάσω χάρη στις μεγάλες αλλαγές που έκανε η κυβέρνηση Γουίτλαμ στην εκπαίδευση. Δυστυχώς με τις περικοπές της νέας κυβέρνησης πάρα πολλοί νέοι άνθρωποι δεν θα έχουν τις ίδιες ευκαιρίες πρόσβασης στην εκπαίδευση και την επαγγελματική κατάρτιση. Είμαι αποφασισμένος να κάνω ότι χρειάζεται έτσι ώστε να αμβλυθούν οι ανισότητες και να μπορούν όλοι οι αυστραλοί πολίτες ανεξάρτητα από την οικονομική τους δύναμη να έχουν την εκπαίδευση που επιθυμούν. Θα